

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาดังผลของอวัจนพฤติกรรมของนักจิตวิทยาการปรึกษาต่อการรับรู้ของผู้รับบริการ ในแง่ระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกและการยอมรับนับถือที่นักจิตวิทยาการปรึกษามีต่อผู้รับบริการในขณะที่ให้บริการ

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้รับการทดลองเป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2523 ซึ่งเรียนวิชาเอก "การแนะแนว" จำนวน 30 คน วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลอง 15 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. เอกสารเพื่อเตรียมผู้รับการทดลองให้เข้าใจมาตรฐานประเมิน "ความเข้าใจ สาระและความรู้สึก" และ "การยอมรับนับถือ" 5 ระดับ ของคาร์คัพฟ์

2. เทปบันทึกภาพ 2 ชุด แต่ละชุดแบ่งเป็น 48 ชุดย่อย แต่ละชุดย่อยใช้เวลา 30 วินาที การฉายทำซ้ำ 2 มุมกล้อง โดยบันทึกการสนทนาระหว่างนักจิตวิทยาการปรึกษาชาย และผู้รับบริการหญิง ซึ่งเป็นสถานการณ์สมมติ

เทปบันทึกภาพชุดที่ 1

ฉายทำให้เห็นทั้งตัวของนักจิตวิทยาการปรึกษาโดยให้เห็นอวัจนพฤติกรรมของนักจิตวิทยาการปรึกษา

เทปบันทึกภาพชุดที่ 2

ฉายทำให้เห็นเฉพาะหน้าและคอของนักจิตวิทยาการปรึกษา โดยไม่ให้เห็นอวัจนพฤติกรรมของนักจิตวิทยาการปรึกษา

3. แบบสอบถาม เพื่อให้ผู้รับการทดลองประเมินระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกและการยอมรับนับถือ ที่นักจิตวิทยาการปรึกษาที่มีต่อผู้รับบริการ โดยประเมินจากแบบบันทึกภาพ

การปฏิบัติการ เพื่อเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเตรียมผู้รับการทดลองให้เข้าใจมาตรประเมินความเข้าใจสาระและความรู้สึกและการยอมรับนับถือของคาร์ศัพท์ โดยให้อ่านเอกสารซึ่งประกอบด้วยหลักเกณฑ์ ตัวอย่าง และแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการแสดงความเข้าใจสาระและความรู้สึกและการยอมรับนับถือ เป็นเวลา 2 ชั่วโมง จากนั้นแบ่งผู้รับการทดลองออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 15 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย ซึ่งกลุ่มทดลองจะได้เห็นอวัจนพฤติกรรมของนักจิตวิทยาการปรึกษา ได้แก่ การเคลื่อนไหว หรือไม่เคลื่อนไหวแขนหรือขา ตำแหน่งการวางแขน 4 ลักษณะ และตำแหน่งการวางขา 6 ลักษณะ ส่วนกลุ่มควบคุมจะไม่เห็นอวัจนพฤติกรรมดังกล่าว แต่ได้ยื่นการสื่อสารด้วยคำพูดเหมือนกัน หลังจากเสนอแบบบันทึกภาพในแต่ละชุดย่อย จะให้ผู้รับการทดลองกรอกแบบสอบถาม เพื่อนำหน้าห้คะแนนความเข้าใจสาระและความรู้สึก และการยอมรับนับถือในตัวผู้รับบริการ แก่นักจิตวิทยาการปรึกษาที่เห็นจากแบบบันทึกภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการให้หน้าห้คะแนนความเข้าใจสาระและความรู้สึกและการยอมรับนับถือ
2. วิเคราะห์ความแปรปรวน แบบ 4 ตัวแปรด้วยวิธีวัดซ้ำ 3 ตัวแปร (Four-Way Analysis of Variance - Repeated measures on three factors) โดยมีการเคลื่อนไหวแขนหรือขา ตำแหน่งการวางแขน และตำแหน่งการวางขา เป็นตัวแปรอิสระระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกและการยอมรับนับถือเป็นตัวแปรตาม
3. ทดสอบผลการทดลองหลักอย่างง่ายของปฏิสัมพันธ์ ระหว่างการเคลื่อนไหวแขนหรือขา ตำแหน่งการวางแขน และตำแหน่งการวางขา

ผลการวิจัย

1. อวัจนพฤติกรรมของนักจิตวิทยาการปรึกษามีผลต่อการรับรู้ของผู้รับบริการเกี่ยวกับความเข้าใจสาระและความรู้สึกแตกต่างจากการใช้วัจนพฤติกรรมเพียงอย่างเดียวอย่างมีนัยสำคัญ
2. อวัจนพฤติกรรมของนักจิตวิทยาการปรึกษามีผลต่อการรับรู้ของผู้รับบริการเกี่ยวกับการยอมรับนับถือ ไม่แตกต่างจากการใช้วัจนพฤติกรรมเพียงอย่างเดียวอย่างมีนัยสำคัญ
3. การเคลื่อนไหว หรือไม่เคลื่อนไหวแขนหรือขาเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถทำให้ระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกหรือการยอมรับนับถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
4. ผลของตำแหน่งการวางแขนลักษณะต่าง ๆ ของนักจิตวิทยาการปรึกษาเพียงอย่างเดียว ไม่ทำให้ระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกหรือการยอมรับนับถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
5. ผลของตำแหน่งการวางขาลักษณะต่าง ๆ ของนักจิตวิทยาการปรึกษาเพียงอย่างเดียวไม่มีผลทำให้ระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่มีผลทำให้ระดับการยอมรับนับถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
6. จากการทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แสดงว่าตำแหน่งการวางแขนและตำแหน่งการวางขากับการเคลื่อนไหวแขนหรือขา มีลักษณะซับซ้อนและทำให้ระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกแตกต่างกันไปดังนี้
 - 6.1 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและการเคลื่อนไหวแขนหรือขา ไม่ทำให้ระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 - 6.2 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและตำแหน่งการวางแขน ไม่ทำให้ระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 - 6.3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและตำแหน่งการวางขา ไม่ทำให้ระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 - 6.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเคลื่อนไหวแขนหรือขาและตำแหน่งการวางแขน ทำให้ระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกแตกต่างกันมีนัยสำคัญ

6.5 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม การเคลื่อนไหวแขนหรือขา และตำแหน่งการวางแขน ทำให้ระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกแตกต่างกัน

6.6 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเคลื่อนไหวแขนหรือขา และตำแหน่งการวางขา ไม่ทำให้ระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

6.7 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม การเคลื่อนไหวแขนหรือขา และตำแหน่งการวางขาไม่ทำให้ระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

6.8 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งการวางแขนและตำแหน่งการวางขา ทำให้ระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

6.9 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ตำแหน่งการวางแขนและตำแหน่งการวางขา ไม่ทำให้ระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

6.10 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเคลื่อนไหวแขนหรือขา ตำแหน่งการวางแขนและตำแหน่งการวางขาทำให้ระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

6.11 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม การเคลื่อนไหวแขนหรือขา ตำแหน่งการวางแขน และตำแหน่งการวางขา ไม่ทำให้ระดับความเข้าใจสาระและความรู้สึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

7. จากการทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แสดงว่าตำแหน่งการวางแขนและตำแหน่งการวางขากับการเคลื่อนไหวแขนหรือขา มีลักษณะซับซ้อนและทำให้ระดับการยอมรับนับถือแตกต่างกันไปดังนี้

7.1 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และการเคลื่อนไหวแขนหรือขา ไม่ทำให้ระดับการยอมรับนับถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

7.2 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและตำแหน่งการวางแขน ไม่ทำให้ระดับการยอมรับนับถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

7.3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและตำแหน่งการวางขา ทำให้ระดับการยอมรับนับถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

7.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเคลื่อนไหวแกนหรือขา และตำแหน่งการวางแขน ทำให้ระดับการยอมรับนับถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

7.5 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม การเคลื่อนไหวแกนหรือขา และตำแหน่งการวางแขนไม่ทำให้ระดับการยอมรับนับถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

7.6 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเคลื่อนไหวแกนหรือขาและตำแหน่งการวางขา ไม่ทำให้ระดับการยอมรับนับถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

7.7 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม การเคลื่อนไหวแกนหรือขา และตำแหน่งการวางขา ไม่ทำให้ระดับการยอมรับนับถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

7.8 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งการวางแขน และตำแหน่งการวางขา ทำให้ระดับการยอมรับนับถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

7.9 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ตำแหน่งการวางแขน และตำแหน่งการวางขาไม่ทำให้ระดับการยอมรับนับถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

7.10 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเคลื่อนไหวแกนหรือขา ตำแหน่งการวางแขน และตำแหน่งการวางขา ทำให้ระดับการยอมรับนับถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

7.11 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม การเคลื่อนไหวแกนหรือขา ตำแหน่งการวางแขน และตำแหน่งการวางขา ไม่ทำให้ระดับการยอมรับนับถือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งนี้ ขอบเขตการวิจัยศึกษาเฉพาะผลของอวัจนพฤติกรรมของ นักจิตวิทยาการปรึกษาทางด้านการเคลื่อนไหวหรือไม่เคลื่อนไหวแกนหรือขา ตำแหน่งการวางแขน 4 ลักษณะ และตำแหน่งการวางขา 6 ลักษณะเท่านั้น จึงน่าจะได้ทำการศึกษาผลของอวัจนพฤติกรรมทางด้านอื่น ๆ บ้าง เช่น ตำแหน่งการวางแขนหรือขาในลักษณะอื่น ๆ หรือศึกษาอวัจนพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการประสานสาขาศา ระยะไกลไกลของการนั่งขณะให้บริการ หรือการเอนตัว เป็นต้น

2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาผลของอวัจนพฤติกรรมของนักจิตวิทยาการปรึกษาที่เป็นชาย จึงน่าจะได้ทำการศึกษาผลของอวัจนพฤติกรรมของนักจิตวิทยาการปรึกษาที่เป็นหญิง

3. ในการวิจัยครั้งต่อไป น่าจะใช้ผู้รับการทดลองที่แตกต่างจากการวิจัยครั้งนี้ โดยอาจจำแนกตามเพศ วัย หรือการศึกษา หรืออาจใช้ผู้รับการทดลอง ที่เป็นผู้รับบริการ การปรึกษาทางจิตวิทยาในสถานการณจริงให้เป็นผู้ให้คำแนะนำความเข้าใจสาระและ ความรู้สึกและการยอมรับนับถือแก่นักจิตวิทยาการปรึกษาที่ตนเข้ารับบริการ โดยประเมินจาก อวัจนพฤติกรรมที่นักจิตวิทยาการปรึกษาทานนั้นแสดงออก